Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·75
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Справа кретийска знову перед судом Европи. — Борба з анархістами і чутка о замаху на вел. кн. Баденьского. — Пікарт перед судом).

N. W. Tagblatt так характеризує ситуацию: Як нам кажуть, конференциї, яку відбув оногди ґр. Тун з проводирями правиці, не треба приписувати якогось більшого значіня політичного. Важних постанов не можна було вже з тої простої причини ухвалити, що скликані члени конференциї не явили ся в повнім числі. Раджено головно над формальними справами як жалібна маніфестация в парламенті, вибір президиї і т. п. Єсть певна річ, що старший віком президент виголосить жалібну бесіду. Вість, мов би ту задачу повірено дрови Фуксови, єсть неправдива, бо то після реґуляміну річ неможлива, хиба що насамперед відбув би ся вибір президиї, на що однакож нема вигляду. Найблизша конференция Туна з проводирями правиці має відбути ся в пятницю.

Після нинїшних вістий скликану на пятницю конференцию відложено аж до суботи.

Ческа праса не проявляє великої охоти до якогось помиреня з Нїмцями. Politik, орґан Старочехів помістила статю о ситуациї, в котрій доказує, що коли з деяких сторін вказують на то, що в виду тяжкої жалоби, якою покрив ся Дім Цїсарский, Чехи для заведеня мира повинні би зробити з себе жертву, то не можна знов вимагати, щоби они зреиґнували з своїх найсправедливійших жадань. Чехи не можуть кинути своїх права на жир молохови нїмецкої обструкциї, бо хоч би то й зробили, то не здержали би загального нїмецкого руху в своїм краю. Для того всї поголоски о готовости Чехів до жертв суть безосновні. Обовязком їх єсть витревати непохитно при своїй політичній і народній проґрамі. В заповіджених на найблизші днї конференциях з правительством, чеські посли вискажуть ясно і рішучо ще раз свое становище, щоби в тім напрямі не було нїякого сумнїву.

Майже то само кажуть і Молодочехи. В їх мемориялї ситуацийнім каже ся, що зазив, щоби всї народи в виду жалоби Монарха сполучили ся разом і разом дїлали, не може відносити ся до ческого народу, котрий і без того під взглядом політичним єсть упосліджений. Чехи не зможуть зрезиґнувати з приналежних їм прав, хоч би й борба язикова притихла. Отже всякі поголоски о якихсь переговорах Чехів з Нїмцями суть неправдиві і обчислені лиш на то, щоби збаламутити публичну опінїю.

На Креті не може прийти до спокою і знов виринає питанє, що зробити з справою кретийскою. Нема иншої ради, лиш хиба державі европейскі будуть мусїли знову виступити з цїлою рішучостию в сїй справі. Таку гадку піддає вже італїяньске правительство. З Льондону доносять іменно що італїяньский міністер для справ заграничних Каневаро вислав окружник до всїх кабінетів, в котрім жадає, щоби всї шість великих держав взяли ся чим скорше управильнити справу кретийску. Найбільшу трудність тому управильненю робить присутність турецкого войска і турецких урядників на Креті. Отже треба поробити кроки, щоби Туреччина забрала собі як найскорше свое войско. За то взяли би державам на себе обовязок запоручити на Креті верховну власть султана і забезпечити майно та житє мусулманів на острові. Коли би Туреччина тому спротивила ся, то треба би вишукати способ, котрим би можна дійти до цїли. Державы взяли тепер сей окружник під розвагу.

Швайцарскі і нїмецкі ґазети розбирають тепер гадку, в який спосіб можна би оборонити ся від анархістів. Одна з нїмецких газет предкладає, щоби на анархістів завести знов кару тїлесну. Анархістам здає ся, що они мученики. Коли же їх перед страченем або перед замкненем на цїле житє до вязниці буде ся карати публично буками, то їм відхоче ся робити з себе мучеників. В Будапешті, Брукселї і в декотрих містах в Нїмеччині та Швайцариї слїдять тепер пильно за анархістами. Але чутка про замах анархістичний на вел. кн. Баденьского єсть безосновна; она пішла з того, що рітмайстер ґр. Штольберґ-Верниґероде порубав підчас маневрів, на котрих був вел. князь, якогось підофіцира, а вел. князь від'їхав тогди скорше, як то було первістно постановлено. Так бодай доносять нїмецкі ґазети.

Вчера ставав в Парижи перед полїцийно-карним судом полковник Пікарт за оголошуванє тайних документів, відносячих ся до оборони краю. Прокуратор однакож зажадав відроченя розправи, а то для того, що на жаданє войскового ґубернатора Парижа розведено слїдство войскове в справі якогось документу знаного під назвою „petit bleu“. Пікарт і его оборонець спротивились відроченю а Пікарт додав ще, що може послїдний раз промавляє до публики, бо хто знає, чи ще сеї ночи не стане ся жертвою стричка або бритви. Він не думає відбирати собі житє. Але коли би єму щось приключило ся, то нехай люди знають, що то було просте убийство. (Єсть то натяк на чутку, що Ганрі не відобрав собі сам житя в а-

3)

Ті-трі.

(Оповіданє з австральского житя. — А. Бравна).

(Конець).

Стандард не розмавляв того вечера богато. Зробив з галузя і соснини колибу для жінки і дитини, а коли побачив, що они обоє вже в ній заснули спокійно, ляг і він з другого боку коло ватри на землю, поклавши собі під голову почтові мішки і думав через хвильку о своїм плянї. Жінка і дитина мусїли на другий день їхати до Ґундару а почтові мішки також. Тих троє завезти туди було для „Леді“ легко, але він був для неї за тяжкий. Річ проста, єму треба лишити ся та іти пішки. „Леді“ знайде і сама дорогу, того він був певний, а скоро лиш женщина буде мати на стілько відваги, щоби на ню спустити ся і буде спокійно держати поводи, то ще за видка стане щасливо в Ґундару. Она може почтові мішки віддати в уряді і сказати, щоби вислали людий за еї чоловіком і его помічником, та щоби і єму післали коня.

Він знав, що наробить тим собі неприятности з урядом, особливо, коли би то єму не удало ся, то знав також і то, що то не забавка іти серед такої спеки гущавником вісїмдесять миль (анґлїйских) в шкіряних штанах та в чоботах з холявами, не маючи нїчого при собі як лиш кілька сухарків та пістолет в кишени. До боклажка задумав набрати сьвіжої води з потока та разом з тим молоком, що ще лишило ся, і з мясом в бляшанці та хлїбом привязати з заду до сїдла. Жінкам треба добре живити ся, думав він собі, а в таким положеню як она то ще тим більше. Та ще й так постановив, що она мусить взяти один з его пістолетів.

Побоював ся лиш того, що она зі взгляду на него не схоче сама їхати. Коли-ж би держали ся разом, то не заїдуть до Ґундару і за три, ба може й за чотири днї. Він, що правда, казав перед тим, що почтові приписи можуть чорти взяти, але все-таки почта лежала єму на серци. Він був чоловіком, що точно пильнував служби і зовсїм справедливо гордив ся своїм взірцевим поведенем.

Досьвіта вяв ся він „виправляти в дорогу королївску післанку почтову“, як усьміхаючись сам до себе говорив. Спакував все разом, що хотів їй дати на дорогу та сховав до кишені то, що собі лишив. При тім споглянув кілька разів на женщину і дитину, котрі ще твердо спали. Она обняла була дитину руками і так старанно примістила коло себе, що через то сама мусїла дуже невигідно лежати. Стандард то добачив і зараз скористав з того. Мусїв їй промовити до еї материньского серця, коли хотів перевести свій плян.

Около пятої години погодував Леду та обчистив еї і витер щіткою, що аж сьвітила ся. Така хороша їздкиня повинна мати і хорошого коня. Тимчасом она встала та приготовила ся сама і дитину до дороги. Аж радість брала дивити ся, як їй добре зробив нічний спочинок і о скілько она виглядала лїпше підчас сьвіжого і ясного ранку.

По снїданку виступив він з своїм проектом. Коштувало то его не мало труду намовити еї, щоби сама їхала. Не длятого, мов би то она бояла ся, о нї! Лиш о него їй ходило. Не хотїла его самого лишити в гущавнику. Він аж вже не знав, як еї переконати, що він преці вже нераз ходив пішки сею дорогою, що він сам один без пакунків міг би іти навіть на перегін з Ледою і т. п. Він показав їй ще, як она на случай потреби має стріляти з пістолету і наказував еї, щоби поводи держала зовсїм легко а Леду пустила саму, нехай шукає собі сама дороги поміж ґумовими деревами. Розумієся, додавав їй охоти, як лиш міг, хоч єму самому ставало лячно, коли собі подумав, що виправляє молоду жінку саму одну з дитиною крізь лїс. А маєте знати, що тогди було повно злодіїв, що ховали ся в корчах. От лиш на тиждень перед тим були двох повісили. Але він не важив ся навіть наказувати еї, щоби добре уважала на почтові мішки, бо не хотів еї страшити. Сказав лиш оттак: Тут перед сїдлом суть мішки, їдьте з ними простїсенько до уряду почтового, а зважайте, щоби котрий де не згубив ся, а передовсїм не забудьте, що

решті, але що его там зарізали). Трибунал ухвалив відрочити розправу а Пікарта відведено назад до вязниці.

Новинки.

Львів дня 22-го вересня 1898.

— **Вписи до львівскої політехніки** розпічнуть ся дня 1-го жовтня с. р. Нововступаючі слухачі мають зголосити ся у деканів виділів найдальше до дня 4-го жовтня. Проґраму школи політехнічної можна набути у портиера політехніки або в книгарни Ґубриновича.

— **Іспит кваліфікацийний** на учителів шкіл народних в Станиславові зложили учителї: Ферд. Балицкий, Мих. Цапів і Ів. Ратушняк і учительки: Стеф. Ґалиньска, Ядв. Ґульска, Мих. Москалївна, Єл. Олесницка, Келест. Патлевичева, Ванда Петрулевичівна і Фел. Унгертова.

— **Виділ рускої бурси в Стрию** запрошує своїх членів на звичайні загальні збори товариства, котрі відбудуть ся дня 29 вересня о годині 11-ій рано, а коли-б не явило ся приписане статутом число членів, то того самого дня о годині 3-ій з полудня. — Того-ж дня о 9-ій годині рано відправить ся в міскій церкві поминальне богослужене за упокій бл. п. Кардинала Сильвестра Сембратовича, Йос. Дубини, емер. учителя з Дашави і прочих усопших Добродіїв товариства. — Виділ просить о численну участь.

— **П. Мечислав Барановский**, директор женьскої учительскої семинариї у Львові тяжко занедужав. Опогди мала відбути ся операция, однако лікарі занехали єї, пересьвідчившись, що недужий не видержав би операциї.

— **Гончий лист** розписав краківский суд карний за Генриком Шаньковским, літ 69, родом з Конґресівки, котрий яко директор краевого Товариства торговельного в Кракові, допустив ся значного спроневіреня і обманьства.

— **Голову дитини** найдено вчера рано у Львові в ліску сс. Вірменок на Погулянці. Як лїкар орік, лежала там та голова 6 до 8 тижднів. Заряджене слідство не викрило поки-що виновника. Дитина могла мати що найбільше кілька тижднів.

— **Смерть убийника.** В станиславівскій вязници помер Йосиф Чарномский, засуджений на 18 літ за убийство, якого допустив ся 1883 року в Кракові на особі сторожа каси ощадности бл. п. Словика. Спільник Чарномского, Василевский, помер вже давнїйше.

— **Пташки на капелюхах.** Львівске товариство охорони зьвірят видало і розліпило по мурах відозву до пань з прошенем, щоби при зміні капелюхів лїтних на зимові не окрашували їх пташками, але цьвітами. Згадане товариство засуджує варварску моду, через котру сотки тисяч птахів гине що року на сьвіті. Не знати, чи мода уступить людскому чувству і чи пані услухають сего прошеня?

— **В поетичний і оригінальний спосіб** оповіщено з Амстердаму цілій Голяндиї о коронованю молодої королевої. Зі всїх сторін держави знесено передше до столиці білих голубів. В хвили, коли королева засїла на престолї, на даний знак цїлу ту крилату армію, в числї 6.000 штук, випущено на волю і на всї сторони рознесено радісну вість.

— **Найменший годинник на сьвіті,** можна бачити на виставі годинників в Берлинї. Той годинник є золотий, завбільшки зерна гороху, зміреный докладно, має $6^1/_2$ міліметра, а важить ледве 95 центиґрамів. Єго робили артисти фірми „Дідесгайм“ в Ляксо де Фонд і то через 5 літ. Коштує лише — 8 тисяч марок.

— **Злодійска шайка.** В Угнові — як звідтам доносять — виловила жандармерия шайку злодіїв і злочинців. Причину до слїдства дала крадіж, якої допустив ся Франц Кукиз на шкоду міщанина того самого назвиска. Злодії вломили ся в часї неприсутности господаря до хати, забрали всю постїль, розбили скриню і позабирали з неї одіж, а крім того украли солонину і сало. Арештований Кукиз призпав ся до крадежи, але заявив, що не мав з неї ніякої користи, бо тої самої ночи напали на него і на его товариша Івана Барана з Кунина якісь люди з Угнова, побили їх і відобрали крадені річи. Дальше слїдство повів вахмістр жандармериї Домбровский так зручно, що арештував переїзджаючого через Угнів Івана Барана, а по переведеню ревізиї найшов при нім: долото, пилку до вирізуваня замків, одну золочену церковну чашу, обрус з престола і инші украдені в церкві річи. Злодій признав ся, що перед тиждпем обікрав костел в Зборові коло Тернополя, що часть крадених річий продав жидам в Кристинополи і що перед місяцем обікрав учителя Теодора Ількова в Михайлівці. На основі тих зізнань вислав вахмістр двох жандармів до Кристинополя для вислїдженя купців. Вислїд був успішний, бо заарештовано там Іцка Бавера, торговельника коний і Леона Векера, сина кристинопільского радного і купця, а крім того віднайдено ще дві поломані чаші і одну цїлу. За крадіж у учителя Теодора Ількова арештовано Івана Кунца з Юзефівки. Судове слїдство викриє певно і прочих злочинців.

— **Помер** Йосиф Дубас, ученик V-ої кляси рускої ґімназиї у Львові, дня 21 с. м., в 18-тім роцї житя, по довгій і тяжкій недузї.

Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

Добрі ради.

— Впорядкована наука господарства (І. Рільництво) — **§. 4**. Почва. Почвою називає ся та верхна часть землї, в котрій спочивають ростини, а котра їх живить. Почва робить ся з того, що всїлякі роди каміня і скал вітріють а до того звітрілого материялу домішують ся ще частини ростин і зьвірят, котрі більше або менше в почві розгнивають ся. Коли почва знаходить ся ще на тім самім каміню, з котрого зробила ся, як н. пр. в горах, то кажемо що то первістна почва насипова. Коли же ту первістну почву насипову вода забрала і занесла дальше і там десь єї лишила, то буде се почва напливова або другорядна. Та напливова почва, котра ще нинї творить ся, н. пр. в долинах понад ріками і при устю рік називає ся намулою. Почва напливова, після того, як она де уложила ся, як за грубою верствою і кілько в нїй поживности, есть для рільництва найцїннїйшою, особливо на долах понад ріками, де навіть без навоженя родить дуже добре всїляке збіже і пашницю. Треба-ж знати ті найважнїйші мінерали (камінє), з котрих робить ся почва: Мінерали можуть бути або поединчі або зложені з других а після того, як они утворили ся, ділимо їх на три громади: а) вульканічні (що зробили ся з розтопленої від огню в земли маси; б) осадові (вода нанесла їх частинки, осадила їх, они зліпили ся і ствердли та зробили камінь; в) переображені (метаморфічні — готовий вже мінерал зміняв ся в наслїдок високої теплоти переобразував ся на инший). Вульканічні і переображені мінерали називаємо також кристалїчними.

нїхто не сьміє їх взяти в руки лиш сам почмайстер.

Коли же наконець сиділа вже на кони так легко і певно з дитиною на колїнах котру привязала до себе хусткою а праву руку мала свобідну, щоби взяти в ню пістолет, то і єму якось стало відраднїйше, бо она виглядала так, як би могла сповнити свою задачу. Хотів їй ще дати свою торбу з королївским гербом, але она єї не взяла. Она така певна, — сказала єму. Він того, що правда, не розумів, що она хотїла тим сказати, але пізнїйше, коли все минуло ся — та бо коли Вам то розкажу довідаєте ся за борзо, чим то все скінчило ся.

Впрочім і так Вам зараз все доповім. Отже мати їхала ночерез ґумовий ліс — ах, тепер я вже Вам і все зрадив! Ну так, тота женщина, то була моя мати, а тота дитина то я.

Она не приняла тої торбинки з тої самої причини, задля котрої почтові мішки закрила своєю хусткою, коли була вже сама. Думала бачите, що у самотної жінки з маленькою дитиною не буде нїхто шукати дорогоцїнностий.

Стандард біг якийсь час побіч коня, аж переконав ся, що все іде добре. Відтак остав ся позаду, а Леді пігнала жваво лісом. Він не був страшків син, то певна і щира правда, але він казав нераз, що нїколи в житю не було єму так сумно і важко на серци як тої хвилї, коли відважна молода людина край ліса ще раз обернула ся, кивнула рукою і промовила: Бувайте здорові, пане! Нехай Вам Господь Бог заплатить і поблагословить Вас стократно за то, що Ви мою дитину виратували від смерти. Тота щира душа лиш о нїй памятала!

— Ідьте з Богом! відповів він та споглядав за нею, доки ще помежи синїючими ся деревами було видко лиш малий кінчик єї одежі.

Отже щоби не богато говорити: Мати і я станули около девятої години в Ґундару, на півтретя години скорше перед приписаним часом. Всї повибігали цікаві на двір, щоби подивити ся, хто то ще приїхав. Якась жінка на кони з дитинкою на руках. Дивуючись красї молодої їздкинї — а моя мати була свого часу красавиця — они й не виділи, що она приїхала на Стандардовій Леді. Мати була ледви жива від утоми, але менї у неї на руках було так добре, як ось тут в сїй хвили.

Станула перед почтою, а один з паробків зсадив єї з коня. Але мішків почтових не дала єму й рушити, лиш дала єму дитину подержати а сама з цїлим напруженем сил поволікла ся до дверий.

— Мої панове! — відозвала ся — приїхала почта! Я єї привезла. Післанець був такий добрий, що позичив менї свого коня. Пішлїть єму буланого, він вертає тою дорогою від яру зарослого папоротию. Я заблукала ся була в лїсї, а він мене знайшов і виратував. Мій чоловік і его помічник суть все ще в лїсї, отже коли ласка, то пішлїть людий, щоби его відшукали. Дальше вже не могла говорити, лиш змучена упала на сходи.

З голосним „Гурра!“ підняли єї парібки та несуть до хати і все викрикують: Гурра! гурра! аж почтмайстриня вивела мою матір з того крику і сказала їм, нехай встидають ся того, що честній жінцї роблять таку неприятність; воліли би дати їй спокій, щоби она могла собі відпочити по таких трудах. Але мимо єї лайки за той крик стара почмайстриня так само як і другі не могла надивувати ся, та була горда з того, що она перша була тою, котра довідала ся обширно сеї історії іменно тогди, коли мою матїр у власній комнатї клала до постелї.

Не минуло ще було й чверть години, коли вже один чоловік пустив ся з буланим до яру в папоротию, а з цїлої місцевости скликувано людий, щоби ішли шукати обох заблудивших. Стандарда таки дійстно знайшли і на другий день приїхав він здоровий і веселий до Ґундару.

Мого вітця і его помічника нїхто вже не видів хиба лиш — їх кости, котрі богато місяців опісля відкрив якийсь мисливий, що ходив на кенґури. Мати лишила ся в Ґундару і помагала старій почмайстрисї в господарстві, котра вже давно хотїла трохи спочити.

— Ось Вам і история королївскої післанки почтової і знаєте вже чому я Ті-трі називаю ся.

— Того я все ще не знаю.

— А правда, я забув! Коли мене в чотири чи пять недїль опісля хретили, був менї Стандард за нанашка та дали менї на памятку на той корч, під котрим мене знайшли, — а то був корч Ті-трі, найгірший зі всїх тих малих деревець — імя „Ті-трі“. Моє повне імя есть Ті-трі Стандард Бауерман, а матїр називають просто панї Стандард і она есть тепер вже звиш трийцять літ почмайстринею в Ґундару. Що щасливо віддала ся, можете собі подумати, а коли сегодня вечером побачите єї чоловіка — він есть мировим судиєю і як-раз тепер мимо горячого вітру судять якихсь двох копальників золота — то й зровумієте длячого.

Переписка господарска.

А. Д. в Гарасимові: Я спровадив насінє капусти від Маркля з Відня і маю дуже красну капусту, — головки в обемі величини тарелі. Господарі, котрі бачать тую капусту, просять, щоби їм продати головку на насінє. Питаю отже: а) В який спосіб можна перезимувати головку на висадки? — б) Чи добре єсть листе з головки обрати, а качан лишити на висадки? (Так говорять деикотрі господарі що можна). — Що-до а): На висадки треба вибирати що найкрасші головки, обчистити їх добре, і або переховувати в чистім піску в пивници, засадивши капусту в пісок так, як би в землю в городі, (але пивниця мусить бути продувна), або зробити так, як то ми недавно тому радили в „Добрих радах“: викопати рів на пів метра глубокий, на півтора широкий, а довгий як потреба, і в нїм переховувати висадки разом з другою городовиною, позасаджувавши єї там одна коло другої так як би в городї. Рів вкриває ся дошками а підчас морозів верх дошок ще гноєм або соломою і т. п. З двох боків треба полишати отвори, щоби в теплі днї можна провітрювати. — Що-до б): Головку можна би обирати з листя, але, розуміє ся, не аж до самого качана. Однакож то не добре, бо не ма тогди певности, чи висадок добре задержить ся. Обібраний може скорше зіпсувати ся, бо середне листє єсть делікатнїйше, кінцями від обломаного листя висадок борше парує і вяне і т. д. Лїпше не обирати, аж при самім засаджуваню обломити надпсоване може верхне листє а впрочім лишити; аж коли висадок зачне розвивати допомогти єму в той спосіб, що треба головку на перехрест розрізати, розуміє ся, не дуже глубоко, щоби не ушкодити самої середини. Тут додамо ще, що лїпше і практичнїйше спроваджувати насінє від того, хто єго продукує (не від того, хто перепродує), як самому єго виводити, бо в сїм послїднім случаю насінє може дуже легко звести ся і замість хісна можна мати лиш страту. (При сїй нагодї запитаємо і ми: Чи Ви спроваджували насінє від Маркля після захвалюваного нами єго катальоґу? А коли так, то: яку сорту? Чи може бравншвайґску ч. 122, чи яку иншу?)

Б. М. Товмач: Пальма, в справі котрої радите ся, буде здаєсь т. зв. Карлопальма приземкувата (Chamaerops humilis). Що то за звірятка, що єї обсїли, не можемо знати, отже й не можемо на певно давати ради. Може відотніть кусничок листка з такою комашкою і пришліть нам в куверті. Нам здає ся, що то буде найскорше рід т. зв. окоростника. Коло пальми бачите, требе добре ходити. Она потребує не лиш тепла, але й вохкости; часто треба єї скроплювати лїтною водою, пересаджувати можна в кождій порі, лиш не в зимі. Отже спробуйте і зробіть так: Насамперед скропіть пальму добре лїтною водою; відтак обмийте листє губкою водою, в котрій розпустите трохи соди. Накопець сполочіть ще раз чистою лїтною водою. Коли би ті комашки були дїйстно окоростники, то найлїпше старайте ся їх уважно зіскробати з листя. Пальму можете ще тепер пересадити, але в невеликий вазонок. При тім огляньте корінє, а зіпсоване пообтинайте острим ножем. До пересадженя возьміть такої землі: четвертину вересовини (земля де росте верес і сосна), четвертину землї з інспектів або землї компостової, четвертину землї глинистої, четвертину п.ску і трохи грубо потовченого вугля. То все треба добре вимішати, засадити пальму, трошки підоляти лїтною водою і обложити пальму при самім сподї чистим мохом. Пальму треба держати близько вікна і бодай раз на тиждень скроплювати добре лїтною (не студеною) водою. В зимі з підливанєм і скроплюванєм треба бути осторожним, щоби того доброго не було за богато. Поусихані кінчики листя можна так пообтинати, щоби они творили нїби зубець.

Василь Д. в Горохолинї: Від якої паші може корова плід скинути і чи єсть яке шкідливе зїлє в сїні, від котрого може бути плід скинений? Чи не може бути причиною „падиволос“ і з яким зїлем належить ся вистерігати давати сїна худобі? — Причини скиданя плоду можуть бути такі: 1) Удар, копненє, штуркненє корови в бік або в черево, фальшивий скок і тим подібні механїчні причини. — 2) Зла паша взагалї або якесь зїлє в нїй, звичайно т. зв. укріп водяний або весь (Oenanthe, росте на багнах, ставищах і млаковинах); бриндушка (шафран весник, Crocus vernus, росте в Коломийщині на підгірских сїножатах а може і у Ваших сторонах; пізноцьвіт осїнний (Colchicum) і т. п. Падиволос або сосонку уважають за нешкідливу для рогатої худоби. — 3) Внутрішні причини в самім устрою худобини. — 4) Заразливе скиданє плоду, котрого причини нам ще не звістні; здаєсь, що єго викликує якийсь рід грибка, котрий дістає ся з лихою пашею або витворює ся в занечищеній стайни. Доглянено також, що з кільканайцяти коров, котрі стояли в однїй мурованій стайни, всї скидали плід, лиш ті нї, що стояли коло стїн і лизали їх. Дальші спостереженя навели на здогад, що деяким коровам нетавало в паші вапна. Обширнїйше поученє о сїм подамо пізнїйше в „Добрих радах“. Тут скажемо лиш, що найчастїйше шкодить годованє корови зіпсутою пашею, заплїснїлим і стухлим сїном, надгнилими бараболями і т. п.

Торг збіжевий.

Львів дня 21-го вересня: Пшениця 8·30 до 8·50 зр.; жито 6·30 до 7·60; ячмінь броварний 6·— до 7·—; ячмінь пашний 5·— до 5·50 овес 5·75 до 6·20; ріпак 11·— до 11·25; горох 0·— до 0·—; вика 0·— до 0·—; насінє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 0·— до 0·—; гречка 8·50 до 9·—; конюшина червона галицка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·— ганиж —·— до —·—; кукуруза стара 5·30 до 5·50; нова —·— до —·—; хміль —·— до —·—.

Курс львівский.

Дня 21 вересня 1898.	пла-тять	жа-дають
	зр. кр.	зр. кр.
I. Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	378·—	388·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	200·—	210·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	292·—	295·—
Акциї гарбарнї Ряшів	205·—	212·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	260·—	265·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	96.50	97·20
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот. $4^1/_2$%	100·20	100·90
$4^2/_2$% листи застав. Банку краєв.	100.80	101·50
4% листи застав. Банку краєв. .	98·—	98·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	97·50	98·20
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	97·60	98·30
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	96·—	96·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	100·50	101·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·60	96·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	26·50	28·50
Міста Станиславова	50·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденський)	19·40	20·40
Угорскі черв. хреста	10·60	11·10
Італ. черв. хреста	11·—	12·—
Архікн. Рудольфа	27·25	28·25
Базиліка	6·70	7·10
Joszif	3·70	4·40
Сербскі табакові	4·25	5·25
V. Монети.		
Дукат цїсарский	5·61	5·71
Рубель паперовий	1·27	1·27
100 марок нїмецких	58·60	59·—
Доляр америк.	2·40	2·50

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 22 вересня. На інтерпеляцию Коматї'го, в справі переговорів угодових, відповів президент мінїстрів Банфі, що правительство бажає, щоби прийшло до такої угоди, як то первістно було в плянї. Колиж-би предложеня угодові не були в Австриї залагоджені, то для угорского правительства настав би обовязок поставити внесеня в справі самостійного розпорядженя. Але самостійне розпорядженє не значить ще заведенє самостійного округа митового. Навіть на случай самостійного розпорядженя правительство старалось би удержати свобідний рух межи Угорщиною а Австриєю, хоч в иншій формі.

Ню-Йорк 22 вересня. Межи Колюмбією а Італією зірвані дипльоматичні зносини. Колюмбія знесла істнуючі угоди, італїяньскому послови відослала єго паспорти, а італїяньским консулям відобрано право виконуваня власти.

Мадрид 22 вересня. Королева підписала декрети увільняючі команданта маринарки на Филиппнах адмірала Монтохо і директора арсеналу в Кавіте, Состоха з їх посад.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).